

Dr. Müller Jenőné, Dudi A Lányaival

Ez az orvos nagybátyám felesége, doktor Müller Jenőné [szül. Kluger Dolóra], Dudi a két kislányával. Éva 1930-ban született, Carmen 1936-ban. Egyikük, Éva megjött Auschwitzból, Carmen, a fiatalabbik ottmaradt 1944-ben. Ezzel a képpel kerestetem Dudit és Carment 1945-ben. A kép hátára írtam, milyen színű a hajuk és a szemük.

Jenőéknek külön lakásuk volt Újpesten, az Árpád úton. Jenő nagybátyám azt hitte, hogy valamit ment a dolgon, és kikeresztelkedtek. És amikor a téglagyárba vitték őket, odament a nagymamához, és azt mondta: "Mama, tudok valamiben segíteni?" Ezt Éva unokatestvérem mesélte, aki hazajött. Potyogtak a nagymama könnyei, ránézett, és azt mondta a fiának, akit imádott: "Én magát nem ismerem. Meggyászoltam. Megtéptem a ruhámat. És eltemettem." Ő nem volt egy bigott, csak ezen teljesen föl volt háborodva.

Éva meg a nagynénim, a Svéd Vilinek, apám egyik ikertestvéreinek a felesége, Rózsi [szül. Müller Rózsi, aki egyben Svéd Györgyi édesanyjának a testvére volt], akik hazajöttek, ők mesélték, hogy ott szortírozták az embereket, és miután az Éva egy jól fejlett kislány volt, elszakították az anyjától. És a nagynénim zokogva könyörgött, hogy hagyják vele. Ez volt Éva szerencséje. Mert a többieket, akiket kiválasztottak, utána rögtön vitték a gázba. Tehát megérkeztek, szortírozták, és vitték a gázba.

Ez az egyetlen unokatestvérem él itt Magyarországon, a Jenőnek ez a lánya. De teljesen keresztény családja van. Mind a két férje keresztény volt. És az egyik fia, az kicsit jobboldali. És hát a lánya, az kifejezetten antiszemita. Pedig ők egész zsidók, mert akinek az anyja zsidó, az zsidó.

A Jenő taníttatásáért dolgozott a család, és ő valóban orvos is lett, fogorvos. 1945 után Újpesten, az újpesti SZTK-nak [Szakszervezetek Társadalombiztosítási Központja] volt az igazgatóhelyettese, az osztályvezető főorvosa.